

Гузашти мархилаҳо ва ба вучуд омадани воқеаву рӯйдоди нав дар кишвар ва хориҷи дурру наздик нишон медиҳад, ки ТЭТ ХНИТ ба таври комил дастпарвардаву дастнишондаи бегонагон буда, ҳадафи ягонаи он шикасти тафаккури миллии мардуми Тоҷикистон, барҳам задани истиклолияти сиёсӣ мебошад. Хеч гоҳ бо ин роҳи интиҳобкардааш ба мақсад намерасад. Соқинони Тоҷикистон имрӯз сиёҳро аз сафед ба пуррагӣ фарқ мекунад ва дигар бозичаи дасти ТЭТ ХНИТ намешаванд.

Шукри Худованди мутаъол, ки имрӯз ватани азиз ва бихиштосоямон Тоҷикистон, бо роҳбарии Пешвои муаззами миллат, Асосгузори сулҳу ваъдати миллӣ, соҳиби хиради худодод Президенти кишвар муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон, рӯз то рӯз ба худ симои нав гирифта, мардумаш дар фазои озоду ором зиндагӣ карда истодаанд. Пайравони дини мубини ислом озодона тоату ибодат ва тавбаю надомати худро ба чой оварда истодаанд.

Бадхӯёни миллат ТЭТ ХНИТ ва раису аъзоёни курнамаки он имрӯз барои ба ҳадафҳои нопоки худ расидан бо ҳар баҳона меҳоханд Сарвари оқилу хирадманди кишвар, Кумитаю масҷиду имомхатибонро дар назди халқу ватан сиёҳ карда худро сафед кунанд. Ин амали хоинон амали ночавонмардона аст. Як маротиба солҳои навадум масҷидҳои кишварро ба қассобхонаи одамқушқ табдил додед бас набуд, ки боз овоз баланд карда Кумитаи оид ба қорҳои дин, танзими анъана ва ҷашну маросими миллии назди Ҳукумати Чумхурии Тоҷикистон, қонунҳои амалкунандаро дар мақола танқид намуда мавъизахоро сиёсӣ ҳисоб намудед. Гӯё интиҳоби имомхатибон ва таъин намудан ба қор нарх дошта бошад, ин нодуруст аст барои ин гуна дуруғҳои бофта номаъқул қардед.

Дигар барои он муллоҳои ватанфурӯшу дину мазҳабфурӯше, ки ҳаммаслақони ТЭТ ХНИТ ва хизматгорони хоҷаҳои хориҷӣ буда вичдон, оро номӯс, ватану модару хохари худро бо бо пул мефурӯшанд дар кишвари мо чой нест. Онҳо дигар пешвои дину мазҳаби миллати мо шуда наметавонанд. Шахсе, ки барои дину мазҳаб, барои халқу миллат арзанда ҳаст мардум ҳудаф пешниҳод мекунад ва интиҳоб мекунад.

Соқинони кишвари азиз дигар ба бухтону дуррӯги шумо бовар надоранд беҳуда бо суханҳои бардуруши худ рӯзномаву маҷаллаҳои кишварро олуида нақунед. Он далелҳое, ки дар мақола овардед ҳамааш дуруғи маҳз аст. Боз меҳохед, ки бо ҳамин роҳ он муллоҳои ифлосу нопоки худро дар масҷидҳо чой карда ҳадафҳои нопоки худро ба воситаи онҳо амалӣ созед. Номаъқул қардед, хоинони Ватан танфурӯшу миллатфурӯш, модару хохарфурӯш бас будагист. То ба қай ба ин роҳ меравед ва дину мазҳаби худро

мефурушед!

Шӯрои уламои дини ноҳияи Зафаробод.